

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ijkn9i>

A la tres

Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Mentiders patològics

Recorden quan la investidura de Pedro Sánchez i el govern més progressista a Espanya des de la República estaven en joc? Recorden allò del conflicte polític amb Catalunya i la mesa de diàleg entre governs que va articular el pacte amb ERC per posar en marxa la legislatura? Només han passat quatre mesos, però el ministre Ábalos ja ni tan sols reconeix ERC com a soci parlamentari i la mesa de diàleg no té data, ni agenda, ni ganes d'omplir-la. Tampoc és una gran sorpresa. Si miren la successió de fets d'aquests últims dies veuran que allò que ara en diuen *fake* forma part inseparable de la política a la cort madrilenya. Casado, aplicat deixeble d'Aznar, treu l'espantall d'ETA per acusar Sánchez de pactar amb terroristes la derogació de la reforma laboral del PP, ja pactada amb Podemos. Díaz Ayuso l'acusa a ell i al govern de voler matar Madrid amb el confinament i es queda tan ampla equiparant el seu dúplex de luxe contractat

“La mesa de diàleg, que ja té lloc reservat al costat de l'‘Apoyaré’ i les ‘nacionalidades’

per confinar-se amb la residència oficial del president de la Generalitat (la Casa dels Canonges) utilitzada per Quim Torra. Abascal també ha descobert un pacte secret amb ETA i proclama, de bona tinta, que no han mort 27.000 espanyols per coronavirus sinó més de 50.000, al mateix temps que promou les manifestacions del barri madrileny de Salamanca que acusen Sánchez d'inventar-se la pandèmia per governar sense oposició. Albert Rivera, aquell *polític fake* que es

“partia la cara” per parlar en castellà a Catalunya, en podria fer una enciclopèdia, d'aquest fangar, però la podria fer a quatre mans amb Sánchez, el president que descarta i alhora defensa el tractament territorialitzat de l'epidèmia; el mateix que no ha centralitzat cap competència de l'autogovern, però anuncia que els governs autònoms pròximament recuperaran el poder de decisió sobre algunes de les seves competències estatutàries; el mateix que afirma que ha salvat 300.000 vides gràcies a l'estat d'alarma; el que ha posat un milió de multes emparat amb la llei mordassa que havia de derogar; o el que pacta la derogació de la reforma laboral a la tarda i la desmenteix a la nit. En poden dir *fakes*, deformacions, interpretacions, manipulacions, mitges veritats..., però són les mentides de tota la vida. Com la mesa de diàleg, que ja té lloc reservat al costat de l'‘Apoyaré’, les “nacionalidades” i l'horitzó de democràcia i autogovern de la Transició.

De reüll

Maria Palau

El seny del sud

“ Això no passaria mai als països del nord d'Europa.” Els mediterranis tenim per costum enlairar el cap cada vegada que busquem referents de respecte i de sensibilitat amb, posem pel cas, el patrimoni cultural. I ja fem bé, però el cas és que, de males pràctiques, n'hi ha arreu. Ni Picasso se salva de les mentalitats irresponsables d'aquells que tracten l'art com un moble atrotinat que portem a la deixalleria quan ja no ens fa servei a casa. És l'actitud del govern noruec amb uns murals que va crear l'artista Carl Nesjar basats

El govern noruec vol enderrocar un edifici amb murals de Picasso

en uns dibuixos del geni malagueny per a un edifici d'Oslo, l'Y-Block, el 1957. Aquesta construcció va quedar molt afectada per un atemptat terrorista, el 2011, i les autoritats del país la volen esborrar del mapa. Les excavadores ja estan a punt de fer feina. Els murals, diuen, s'arrencaran i s'emplaçaran a

un altre lloc. Diuen, diuen, diuen. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (Coac) ha impulsat un manifest, amb diverses adhesions (CCCB, Macba, Fundació Miró, Museu d'Història i Museu Picasso), que implora que s'aturi l'enderroc. Si els edificis poguessin signar manifestos, el del Coac, a la plaça Nova de Barcelona, ho faria amb llàgrimes als ulls, perquè és el germà bessó de l'Y-Block d'Oslo. El tàndem Nesjar i Picasso el van embellir amb una obra de la mateixa naturalesa cinc anys després, el 1962. Esperem que aquest cop el sud faci entrar en raó al nord.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez Política del caos

Resulta desastrosa la gestió del govern espanyol de la darrera pròrroga de l'estat d'alarma, signant un pacte PSOE-Podemos-Bildu per derogar la reforma laboral, desmentint-ho hores després, empenyant les dues ànimes del mateix govern, la patronal i socis parlamentaris com el PNB i Cs.

DIR. DE L'INSTITUT CATALÀ D'EMPRESSES CULTURALS

Miquel Curanta Suport econòmic al sector

Dins el paquet de mesures impulsades pel departament de Cultura per reduir l'impacte del coronavirus, l'ICEC aportarà una línia de subvencions de 17,2 milions i una altra de crèdit de 10 milions de l'Institut Català de Finances per donar suport a les empreses i als treballadors del sector.

PRIMER MINISTRE DEL REGNE UNIT

Boris Johnson Polèmic desconfinament

La gestió sanitària de Johnson està esquerdant el Regne Unit. Escòcia i Gal·les veuen precipitada la desescalada decretada pel primer ministre conservador quan encara es registren 400 morts diaris de mitjana i han posat vigilància policial a les fronteres en previsió de l'arribada de visitants anglesos.

EDITORIAL

La geometria del caos

El govern de Pedro Sánchez porta la diversitat dins la seva mateixa essència, per les diferents sensibilitats dins el PSOE, per la col·lisió governamental amb Podem i per l'arc de forces polítiques que van propiciar la seva investidura. No obstant això, la seva gestió unilateral de la crisi sanitària i la geometria variable a l'extrem que ha buscat per garantir-ne el suport al Congrés, primer pactant amb Ciutadans (i contra ERC i JxCat) i després amb l'acord signat i desmentit en qüestió d'hores amb EH Bildu per la derogació de la reforma laboral del PP, no només ha danyat la credibilitat del president, sinó també seriosament la sintonia amb alguns dels socis que donaven estabilitat al seu govern.

El **tacticisme** en política és normal i admissible sempre que les urgències del curt termini i la seva gestió no posin en perill el projecte més elevat al qual haurien de servir. El coronavirus ho ha frenat tot, inclosa la mesa de diàleg amb el govern català, però l'acord de Pedro Sánchez amb Cs per prorrogar l'estat d'alarma i la recentralització de competències l'ha congelat, com la relació amb ERC. Igualment, firmar un pacte amb EH Bildu i desmentir-lo hores després, més enllà de provocar el PNB (un altre soci), la patronal i la UE, transmet descrèdit, inseguretat jurídica i caos.

Una gestió tan erràtica soterra el fil argumental del govern progressista i difumina el seu horitzó polític, però a més regala a la dreta pura i dura, representada per l'aliança 'de facto' entre PP, Vox i Cs, i al potent aparell mediàtic i jurídic que l'escorta, un terreny adobat per desplegar la seva estratègia de deslegitimació i setge de l'executiu. Pedro Sánchez haurà de corregir el rumb i marcar una línia més coherent si no vol quedar-se amb la por a l'anomenat 'trifalchito' com a únic i raquíctic argument per sostenir el seu mandat.